

อนุสัญญา
ระหว่าง
รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนโปแลนด์
และ
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
เพื่อ
การเว้นการเก็บภาษีซ้อน ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนโปแลนด์ และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
โดยปรารถนาที่จะทำอนุสัญญาเพื่อหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อนในส่วน
ที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้
ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

ขอบข่ายค่านบุคคล

อนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับ แก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือ
ทั้งสองรัฐ

ข้อ ๒

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

๑. อนุสัญญานี้จักใช้บังคับแก่ภาษีเก็บจากเงินได้ที่ตั้งบังคับในนามของ
รัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ หรือส่วนราชการ หรือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ของแต่ละรัฐ
โดยไม่คำนึงถึงวิธีการเรียกเก็บ
๒. ภาษีที่พึงวางที่ตั้งบังคับเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้น หรือจากองค์ประกอบ
ทั้งหลายของเงินได้ รวมทั้งภาษีที่เก็บจากผลได้จากการจำหน่าย สंहาริมทรัพย์
หรืออสังหาริมทรัพย์ ภาษีที่เก็บจากยอดเงินค่าจ้าง หรือเงินเดือน ซึ่งวิสาหกิจ
เป็นผู้จ่าย ให้ถือว่าเป็นภาษีที่เก็บจากเงินได้
๓. ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอนุสัญญานี้ใช้บังคับ โดยเฉพาะได้แก่
 - ก. ในกรณีของสาธารณรัฐประชาชนโปแลนด์
 - ภาษีเงินได้ (PODATEK DOCHODOWY)
 - ภาษีเก็บจากค่าจ้างหรือเงินเดือน (PODATEK OF WYNAGRODZENÍ) และ

- ภาษี ...

- ภาษีรายได้เพิ่มเติม (PODATEK WYROWNAWEZY)
(ต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาษีโปแลนด์")

ข. ในกรณีของราชอาณาจักรไทย

- ภาษีเงินได้, และ
- ภาษีเงินได้น้ำมันปิโตรเลียม

(ต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาษีไทย")

๕. อนุสัญญานี้จักใช้บังคับแก่ภาษีใด ๆ ที่เหมือนกันหรือในสาระสำคัญ คล้ายคลึงกันซึ่งจะจัดตั้งบังคับเพิ่มเติมจากหรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบันด้วย เมื่อสิ้นปีแต่ละปีเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญา จะได้แจ้งให้ทราบแก่กัน และกันถึงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใด ๆ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรของ แต่ละรัฐ

ข้อ ๓

บทนิยามทั่วไป

๑. ในอนุสัญญานี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น
- ก. คำว่า "รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึง สาธารณรัฐประชาชนโปแลนด์ หรือ ราชอาณาจักรไทย แล้วแต่บริบทจะกำหนด
 - ข. คำว่า "บุคคล" รวมถึง บุคคลธรรมดา บริษัทหรือนิติบุคคล และหน่วยอื่นใด ซึ่งถือเป็นหน่วยที่เก็บภาษีได้ตามกฎหมายที่ใช้ บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใด
 - ค. คำว่า "บริษัท" หมายถึง นิติบุคคลใดหรือหน่วยใดซึ่งได้รับการ ปฏิบัติอย่างนิติบุคคลเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษีแห่งกฎหมาย ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใด
 - ง. คำว่า "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "วิสาหกิจของ รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายความว่าตามลำดับถึง วิสาหกิจที่ ประกอบการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจที่

ประกอบการ ...

ประกอบการ โดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

จ. คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" ในกรณีของสาธารณรัฐประชาชน
โปแลนด์หมายถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้แทน
ที่ได้รับมอบอำนาจ และในกรณีของราชอาณาจักรไทยหมายถึง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

ฉ. คำว่า "คนชาติ" หมายถึง

- ในกรณีของโปแลนด์ บุคคลธรรมดาใดก็ตามที่ถือสัญชาติโปแลนด์
และทั้งนิติบุคคลใด ๆ หรือสมาคม หรือหน่วยอื่นใดที่ตั้งขึ้น
ภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับในโปแลนด์
- ในกรณีของประเทศไทย บุคคลธรรมดาทั้งปวงที่มีสัญชาติไทย
และนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนและสมาคมทั้งปวง ที่ได้รับสถานะ
เช่นว่านั้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับในประเทศไทย

๒. ในการที่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งใช้บังคับอนุสัญญานี้ คำใด ๆ ที่มีใค้พยายาม
ไว้เป็นอย่างอื่น จักมีความหมายซึ่งคำนั้นมิอยู่ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น
เกี่ยวกับภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๔

ภูมิลำเนาเพื่อการรัษฎากร

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ คำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำ
สัญญารัฐหนึ่ง" หมายถึง บุคคลใด ๆ ซึ่งตามกฎหมายของรัฐนั้นจำต้องเสียภาษี
ในรัฐนั้นโดยเหตุผลแห่งการมีภูมิลำเนาถิ่นที่อยู่ สถานจัดการ หรือสถานการ
จดทะเบียนหรือโดยเกณฑ์อื่นใด ในทำนองเดียวกัน

๒. ถ้าโดยเหตุผลแห่งบทของวรรค บุคคลธรรมดาคนใดเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ใน
ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ จักวินิจฉัยตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

ก. ให้ถือว่าบุคคลธรรมดาที่มีที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญารัฐใด เป็นผู้
มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น ถ้าบุคคลธรรมดาที่มีที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญา
ทั้งสองรัฐให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนมีความ

สัมพันธ์ ...

สัมพันธ์ทางส่วนตัว และทางเศรษฐกิจใกล้ชิดกว่า (ศูนย์กลาง
ผลประโยชน์อันสำคัญ)

- ข. ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเป็นที่ตั้งศูนย์กลางของ
ผลประโยชน์อันสำคัญของบุคคลธรรมดาใดก็ดี หรือถ้าไม่มีที่อยู่
ถาวรของบุคคลธรรมดาอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐก็ดี ให้ถือ
ว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ตนมีที่อยู่เป็น
ปกติ
- ค. ถ้าบุคคลธรรมดาที่มีที่อยู่เป็นปกติในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ หรือ
ไม่มีอยู่เลยในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ใน
รัฐผู้ทำสัญญาที่ตนเป็นคนชาติ
- ง. ถ้าปัญหาเรื่องของการมีถิ่นที่อยู่ไม่สามารถวินิจฉัยได้ตามบทบังคับ
ของอนุวรรค ก. ข. และ ค. ของวรรคนี้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มี
อำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐนั้นแก้ไขปัญหาโดยความตกลง
ร่วมกัน
๓. ถ้าโดยเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค บุคคลใดที่มีใช้บุคคลธรรมดา
เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำ
สัญญาทั้งสองรัฐแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

ข้อ ๕

สถานประกอบการถาวร

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร"
หมายถึง สถานธุรกิจประจำซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมด หรือแต่บางส่วน
๒. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" โดยเฉพาะจักรวมถึง
 - ก. สถานจัดการ
 - ข. สาขา
 - ค. สำนักงาน
 - ง. โรงงาน

จ. โรงช่าง ...

- จ. โรงช่าง หรือคลังสินค้า
- ฉ. เหมืองแร่ บ่อน้ำมัน เหมืองหิน หรือสถานที่อื่นที่ใช้ในการขุด
ทรัพยากรธรรมชาติ

๓. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" จักไม่ถือว่ารวมถึง
- ก. การใช้เครื่องอำนวยความสะดวก เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์
ในการเก็บรักษาจัดแสดง หรือส่งมอบของหรือสินค้า ซึ่งเป็น
ของวิสาหกิจ
 - ข. การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของของ หรือสินค้า ซึ่งเป็นของวิสาหกิจ
นั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา จัดแสดงหรือ
ส่งมอบ
 - ค. การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของของ หรือสินค้า ซึ่งเป็นของวิสาหกิจ
นั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้วิสาหกิจอื่นใช้ในการแปรสภาพ
 - ง. การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการ
โฆษณาเพื่อจัดหาข้อสนเทศ เพื่อการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ หรือ
เพื่อกิจกรรมต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งมีลักษณะเป็นการ
เตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบของธุรกิจ

๔. บุคคลใดที่กระทำการในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ในนามของวิสาหกิจ
ของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนอกจากนายหนา ผู้แทนที่ได้รับมอบหมายทั่วไป หรือ
ตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค ๕ ให้ถือว่าเป็นสถาน
ประกอบการถาวรของรัฐแรก แต่ต้องมีเงื่อนไขว่า

- ก. บุคคลนั้นมีและใช้อย่างปกติวิสัย ในรัฐนั้นซึ่งอำนาจในการทำ
สัญญา เว้นไว้แต่ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคลนั้นจำกัดอยู่แต่
เพียงการซื้อของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ หรือ
- ข. บุคคลนั้นได้เก็บรักษาอย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐแรกนั้น ซึ่งมูลภัณฑ์
ของของ หรือสินค้าที่เป็นของวิสาหกิจและดำเนินการสั่งซื้อหรือ
ทำการส่งมอบ ในนามของวิสาหกิจนั้นอยู่เป็นประจำ หรือ
- ค. บุคคลนั้นจัดหาอย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐแรกนั้น ซึ่งคำสั่งซื้อทั้งหมด
หรือเกือบทั้งหมดเพื่อวิสาหกิจนั้นเองหรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและ
วิสาหกิจอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมี

ผลประโยชน์ ...

ผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น

๕. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจักไม่ถือว่ามีสถานประกอบการถาวร
ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเพียงเพราะว่าได้ประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
นั้น โดยผ่านทางนายหน้า ตัวแทนค้าต่างประเทศหรือตัวแทนอื่นใด ที่มีสถานภาพเป็น
อิสระ ซึ่งบุคคลเช่นว่านั้นได้กระทำไปตามทางอันเป็นปกติแห่งธุรกิจของตน

๖. เพียงแต่ขอเท็จจริงที่ว่า บริษัทหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา
รัฐหนึ่งมีบริษัทย่อยซึ่งเป็นบริษัทที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือได้ดำเนินการ
ทางการค้าหรือธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น (จะโดยผ่านสถานประกอบการ
ถาวรหรือไม่ก็ตาม) มิเป็นเหตุให้บริษัทย่อยนั้นเป็นสถานประกอบการถาวรของ
บริษัทใหญ่

ข้อ ๖

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

๑. เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สิน
นั้นตั้งอยู่

๒. คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" จักมีนิยามตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญา
ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่าในกรณีใดให้รวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์แห่ง
อสังหาริมทรัพย์ สิทธิที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิ
เก็บกินในอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิที่จะได้รับชำระค่าจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้
หรือจำนวนตามตัวเป็นค่าตอบแทนในการทำงานหรือสิทธิในการทำงานชั่วคราว
แหล่งแร่และทรัพยากรธรรมชาติอย่างอื่น ส่วนเรือกำปั่น เรือและอากาศยานไม่ให้
ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์

๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้อันเนื่องจากการใช้
โดยตรง การให้เช่า หรือการใช้อสังหาริมทรัพย์ในรูปอื่น

๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และวรรค ๓ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้จาก
อสังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้เพื่อการประกอบบริการวิชาชีพด้วย

ข้อ ๗ ...

ขอ ๑

กำไรจากธุรกิจ

๑. กำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งจักเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นไว้แต่ว่าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งโดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้ว กำไรของวิสาหกิจอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง แต่ต้องเก็บจากกำไรเพียงเท่าที่พึงถือว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้นเท่านั้น

๒. ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านทางสถานประกอบการถาวร ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐนั้น ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาจักถือว่ากำไรเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้น ในส่วนที่พึงคาดหวังใคว่าสถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับ ถ้าหากว่าสถานประกอบการถาวรนั้นเป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหาก และประกอบกิจกรรมเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน ภายใต้ภาวะเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน และติดต่อกันอย่างเป็นอิสระ โดยแท้จริงกับวิสาหกิจซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวรนั้น

๓. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวร จักยอมให้หักค่าใช้จ่ายของวิสาหกิจซึ่งมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของสถานประกอบการถาวรนั้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและจัดการทั่วไป ไม่ว่าจะขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่หรือที่อื่น

๔. หากเป็นประเพณีในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง ให้กำหนดกำไรทั้งสิ้นอันเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยอาศัยมูลฐานการปันกำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่าง ๆ ของวิสาหกิจหรือในกรณีที่บุคคลใดมิได้เรียกร้องให้เก็บภาษีโดยอาศัยกำไรสุทธิแท้จริงของสถานประกอบการถาวร บนมูลฐานอัตราส่วนร้อยละ ตามสมควรของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายของสถานประกอบการถาวรมิให้ข้อความใดในวรรค ๒ คัดหนทางรัฐนั้นในการที่จะกำหนดกำไรเพื่อเก็บภาษีโดยวิธีดังกล่าว อย่างไรก็ตามวิธีที่ใช้นั้นจะต้องเป็นวิธีซึ่งผลลัพธ์จักสอดคล้องกับหลักการที่กำหนดไว้ในข้อนี้

๕. มิให้กำไรใด ๆ เป็นของสถานประกอบการถาวรโดยเหตุผลเพียงว่าสถานประกอบการถาวรนั้นซื้อของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ

๖. เพื่อความ ...

๖. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งวรรคก่อน ๆ ถ้าไรที่จะเป็นของสถานประกอบการดาวารให้กำหนดตามวิธีเดียวกันเป็นปี ๆ ไป เว้นไว้แต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้วิธีอื่น

๗. ในกรณีที่ถ้าไรรวมรายการเงินใดซึ่งระบุแยกอยู่ในข้อบัญญัติอื่น ๆ แห่งอนุสัญญาไว้ด้วย บทบัญญัติของข้อนี้จักไม่กระทบกระเทือนต่อบทบัญญัติของข้ออื่น ๆ เหล่านี้

ข้อ ๘

การขนส่งทางอากาศ

๑. ถ้าไรจากการดำเนินการเดินอากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศจักเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานจัดการใหญ่ตั้งอยู่

๒. บทของวรรค ๑ จักใช้บังคับในทำนองเดียวกัน กับการเข้าร่วมกลุ่มชนิดใด ๆ โดยวิสาหกิจหลายแห่งซึ่งประกอบการขนส่งทางอากาศ

ข้อ ๙

วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

ในกรณีที่

ก. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อม ในการจัดการ การควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจ ของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ

ข. บุคคลกลุ่มเดียวกัน เข้าร่วมโดยตรงหรือทางอ้อมในการจัดการ การควบคุมหรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

และในแต่ละกรณีได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในค่านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์ หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจาก

เงื่อนไข ...

เงื่อนไขอันพึงมีระหว่างวิสาหกิจอิสระ ดังนั้นกำไรใด ๆ ซึ่งควรจะมีแก่วิสาหกิจ
หนึ่งในวิสาหกิจทั้งสอง หากปราศจากเงื่อนไขเหล่านั้น แต่ก็มีได้มีขึ้นโดยเหตุแห่ง
เงื่อนไขเหล่านั้น จึงอาจรวมเข้าเป็นกำไรของวิสาหกิจนั้น และเก็บภาษีได้ตามนั้น

ข้อ ๑๐

เงินปันผล

๑. เงินปันผลที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งจ่ายแก่
ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม เงินปันผลเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีในรัฐซึ่งบริษัท
จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ได้ และตามกฎหมายที่ใช้อยู่ของรัฐนั้น แต่ภาษีที่
เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น ถ้าผู้รับเป็นบริษัท
เป็นเจ้าของทุนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๕ ในบริษัทที่จ่ายเงินปันผล

วรรคนี้จะไม่ผลบังคับต่อการเก็บภาษีจากบริษัทในส่วนของที่เกี่ยวข้อง
กับผลกำไรที่เงินปันผลได้หักออก

๓. คำว่า "เงินปันผล" ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึงเงินได้จากหุ้นหรือสิทธิ
อื่น ๆ อันไม่ใช่สิทธิเรียกร้องหนี้ สิทธิในส่วนแบ่งผลกำไรตลอดจนเงินได้จาก
สิทธิอื่น ๆ ในบริษัทซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับเงินได้จากหุ้นตามกฎหมายภาษีอากร
ของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบริษัทที่ทำการแบ่งสรรเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่

๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ ถึง ๒ จักไม่ใช่บังคับ ถ้าหากผู้รับเงินปันผล
ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งสถาน
ประกอบการดาวร้อนที่เกี่ยวข้องในประการสำคัญกับการถือหุ้นหรือมีหุ้นที่ต้องได้รับ
จ่ายเงินปันผลนั้นในกรณีเช่นนั้น บทบัญญัติของข้อ ๑ จักใช้บังคับ

๕. ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับเงิน
กำไร หรือเงินได้จากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นอาจจะไม่ตั้งบังคับ
เก็บภาษีใด ๆ จากเงินปันผลที่บริษัทจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำ
สัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือกำหนดให้กำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรของบริษัทนั้น ต้องเสีย

ภาษี ...

ภาษีจากกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรร แม้ว่าเงินปันผลที่จ่าย หรือกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรร นั้น ประกอบขึ้นด้วยกำไรหรือเงินได้จะทั้งหมด หรือบางส่วนก็ตามที่เกิดขึ้นในรัฐ ผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๑๑

คอกเบี้ย

๑. คอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและจ่ายให้แก่ผู้ถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม คอกเบี้ยเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่คอกเบี้ยเกิดขึ้นและเป็นไปตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ภาษีที่เรียกเก็บนั้นไม่ให้เกินกว่าร้อยละ ๑๐ ของจำนวนคอกเบี้ยทั้งสิ้นที่ได้รับโดยสถาบันทางการเงิน (รวมทั้งบริษัทประกันภัย)

๓. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๒ อยู่ คอกเบี้ยซึ่งเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและจ่ายให้แก่รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจักได้รับยกเว้นจากภาษีของรัฐผู้ทำสัญญารัฐแรก

๔. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค ๓ คำว่า "รัฐบาล"

ก. ในกรณีของสาธารณรัฐประชาชนโปแลนด์ หมายถึงรัฐบาลของสาธารณรัฐประชาชนโปแลนด์ และจักรวมถึง

- ธนาคารชาติแห่งประเทศโปแลนด์ (NARODOWY BANK POLSKI) และธนาคาร HANDLOWY W. WARSZAWIE S.A. ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมของธนาคารที่ได้ดำเนินการภายในขอบข่ายแห่งอำนาจหน้าที่ปกติของธนาคารกลาง

- สถาบันทั้งหลายที่มีทุนทั้งหมดเป็นของรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนโปแลนด์หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น อันอาจจะตกลงเป็นระยะ ๆ ระหว่างรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง

ข. ในกรณี ...

ข. ในกรณีของประเทศไทย หมายถึงรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และจักรวรรดิ

- ธนาคารแห่งประเทศไทย และ
- สถาบันทั้งหลายที่มีทุนทั้งหมดเป็นของรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอันอาจจะตกลงเป็นระยะ ๆ ระหว่างรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง

๕. คำว่า "ดอกเบี้ย" ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึงเงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาล พันธบัตรหรือหุ้นกู้ไม่ว่าจะมีหลักประกันจำนองหรือไม่ และไม่ว่าจะมีสิทธิมีส่วนร่วมในผลกำไรหรือไม่และสิทธิเรียกร้องหนี้ทุกชนิด และส่วนเกินใด ๆ ของจำนวนที่จ่ายตามสิทธิเรียกร้องหนี้นั้น ๆ ต่อจำนวนที่ใหญ่เกินไป ตลอดจนเงินได้อื่น ๆ ทั้งหมดซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับเงินได้จากกำไรสุทธิตามกฎหมายภาษีอากรของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเงินได้นั้นเกิดขึ้น

๖. บทของวรรค ๑ และ ๒ จักไม่ใช้บังคับ ถ้าหากผู้รับดอกเบี้ยซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งสถานประกอบการดาวอันเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสิทธิเรียกร้องหนี้ที่ก่อให้เกิดดอกเบี้ยนั้นกับธุรกิจที่ดำเนินงานผ่านสถานประกอบการดาวนั้นในกรณีเช่นนี้ บทบัญญัติของข้อ ๑ จักใช้บังคับ

๗. ดอกเบี้ยจักถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ถ้าผู้จ่ายได้แก่รัฐผู้ทำสัญญานั้นเอง ส่วนราชการองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญานั้น อย่างไรก็ตามในกรณีบุคคลที่จ่ายดอกเบี้ยไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งสถานประกอบการดาวอันก่อให้เกิดหนี้ที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยขึ้น และดอกเบี้ยนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการดาวนั้น ดังนั้น ดอกเบี้ยเช่นว่าจักถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานประกอบการดาวนั้นตั้งอยู่

คำสิทธิ

๑. คำสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและจ่ายให้แก่ผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจักเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม คำสิทธิเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งคำสิทธินั้น เกิดขึ้นแต่ภาษีที่เรียกเก็บนั้นจักไม่เกิน

ก. ร้อยละ ๕ ของจำนวนทั้งสิ้นของคำสิทธิ ถ้าคำสิทธินั้นจ่ายเป็นค่าตอบแทนสำหรับการจำหน่าย หรือการใช้หรือสิทธิในการใช้ลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรม, ศิลปกรรม หรือวิทยาศาสตร์ใด ๆ ไม่รวมถึงฟิล์มภาพยนตร์หรือเทปบันทึกภาพสำหรับโทรทัศน์ หรือการกระจายเสียง

ข. ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนทั้งสิ้นของคำสิทธิอื่น ๆ

๓. แม้จะมีบทของวรรค ๒ อยู่ คำสิทธิหรือการจ่ายเงินอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกันจ่ายให้แก่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือแก่บริษัทซึ่งเป็นของรัฐในเรื่องที่เกี่ยวกับฟิล์มหรือเทปก็จะได้รับการยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

๔. คำว่า "คำสิทธิ" ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึงการจ่ายเงินชนิดใดก็ตามที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนจากการจำหน่ายหรือเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้ลิขสิทธิ์ใดในงานวรรณกรรม, ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์รวมทั้งฟิล์มภาพยนตร์หรือเทปบันทึกสำหรับโทรทัศน์ หรือการกระจายเสียง สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง แผนผัง สูตรหรือกรรมวิธีลับใด ๆ หรือเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้ขอสนเทศเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพทางอุตสาหกรรม การพาณิชย์ หรือวิทยาศาสตร์

๕. บทบัญญัติของวรรค ๑ และวรรค ๒ จักไม่ใช้บังคับในกรณีที่ผู้รับคำสิทธิ ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง มีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่คำสิทธินั้นเกิดขึ้น ซึ่งสถานประกอบการดาวอันเกี่ยวของในประการสำคัญกับสิทธิหรือทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดคำสิทธินั้น ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขว่าตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น คำสิทธิถูกเก็บภาษีในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของกำไรของสถานประกอบการดาวนั้น ในกรณีเช่นนั้นบทบัญญัติของข้อ ๑ จักใช้บังคับ

๖. คำสิทธิ ...

๖. คาลิทธิจักถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง เมื่อจ่ายได้แก่รัฐนั้น องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ผู้จ่าย คาลิทธินั้น ไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีอยู่ซึ่งสถาน ประกอบการดาวารในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งอัน เกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสิทธิหรือ ทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดคาลิทธินั้น และคาลิทธินั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการดาวาร นั้น คาลิทธิเช่นว่านั้นจักถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานประกอบการดาวารนั้น ตั้งอยู่

๗. ในกรณีใดที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์เป็นพิเศษระหว่างผู้จ่ายและผู้รับ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น คาลิทธิที่จ่าย เมื่อคำนึงถึงการใช้ สิทธิหรือข้อสนเทศอันเป็นมูลแห่งการจ่ายแล้วมีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะ ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับผู้รับหากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทของข้อนี้ให้ใช้บังคับ เฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้นส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นจักคงเก็บภาษี ได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติอื่น ๆ ของ อนุสัญญานี้

ข้อ ๑๓

ผลได้จากทุน

๑. ผลได้จากกาารจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ ตามที่นิยามไว้ในวรรค ๒ ของข้อ ๖ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

๒. ผลได้จากกาารจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ อันเป็นส่วนของทรัพย์สินธุรกิจ ของสถานประกอบการดาวารซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา อีกรัฐหนึ่ง ซึ่งสถานประกอบการดาวาร (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ผลได้จากกาารจำหน่าย เรือ และ อากาศยาน ที่ใช้ในการคมนาคมระหว่างประเทศ และสินทรัพย์อย่างอื่นนอกเหนือ ไปจากอสังหาริมทรัพย์ เกี่ยวพันกับการใช้งาน ของเรือ และอากาศยาน จะเรียก เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจนั้นตั้งอยู่

ข้อ ๑๔ ...

ข้อ ๑๔

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

๑. เงินได้ซึ่งผู้มีเงินที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมที่เป็นอิสระอื่น ๆ ที่มีลักษณะเดียวกัน เก็บภาษีได้เพียงในรัฐนั้น นอกเสียจากว่ากิจกรรมนั้นกระทำขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เงินได้เกี่ยวกับการให้บริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอิสระที่กระทำขึ้นภายในรัฐอีกรัฐหนึ่ง ให้เก็บภาษีได้โดยรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. แมว่าจะมีบทของวรรค ๑ บังคับอยู่ เงินได้ที่ได้รับโดยผู้มีเงินที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการให้บริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอิสระอื่น ๆ ที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง มิให้เก็บภาษีภายในรัฐอีกรัฐหนึ่ง ถ้า

ก. ผู้รับอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่ง เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะซึ่งรวมกันแล้วไม่เกิน ๑๘๓ วัน ในปีปฏิทินที่เกี่ยวข้อง และ

ข. ผู้รับมิได้มีสถานประกอบการประจำในอีกรัฐหนึ่ง สำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะรวมกันไม่เกิน ๑๘๓ วัน ในปีนั้น ๆ

และ

ค. เงินได้นั้น ไม่ตกเป็นภาระของวิสาหกิจหรือสถานประกอบการในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๓. คำว่า "บริการวิชาชีพ" รวมถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ วรรณกรรม ศิลป การศึกษา และการสอนรวมทั้งกิจกรรมอิสระของแพทย์ หนายความ วิศวกร สถาปนิคย์และทันตแพทย์

ข้อ ๑๕

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

๑. ในบังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙ และ ๒๐ เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีเงินที่อยู่ในรัฐ

ผู้ทำสัญญา ...

ผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงาน จักเก็บภาษีใดเฉพาะในรัฐนั้น เว้นไว้แต่ว่าการจ้างงานในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งถ้าได้ปฏิบัติการเช่นว่าแล้ว ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ อยู่ค่าตอบแทนที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งได้รับในการรับจ้างทำงานในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จักเก็บภาษีใดเฉพาะแต่ในรัฐแรก ถ้า

- ก. ผู้รับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ชั่วระยะเวลาหนึ่ง หรือหลายระยะเวลาซึ่งรวมกันแล้วไม่เกิน ๑๘๓ วัน ในปีปฏิภากรที่เกี่ยวข้อง และ
- ข. ค่าตอบแทนนั้น ใช้จ่ายโดย หรือในนามของ นายจ้างซึ่งมิใช่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่ง และ
- ค. ค่าตอบแทนไม่ตกเป็นภาระของสถานประกอบการดาวารซึ่ง นายจ้างมีอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่ง

๓. แม้จะมีบทบัญญัติก่อน ๆ ของข้อนี้อยู่ ค่าตอบแทนในส่วนที่เกี่ยวกับการทำงานซึ่งได้ปฏิบัติในเรือหรืออากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ อาจเก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งสถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจตั้งอยู่

ข้อ ๑๖

การช่วยการของกรรมการ

การช่วยการของกรรมการและเงินที่ชำระอันคล้ายคลึงกันซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งได้รับ ในฐานะที่เป็นสมาชิกในคณะกรรมการของบริษัทซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง นั้น

ข้อ ๑๗

นักแสดงและนักกีฬา

๑. แม้จะมีบทบัญญัติของข้อ ๑๕ และ ๑๕ อยู่ รายได้ที่นักแสดง

สาธารณะ ...

สาธารณะ เช่น นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุ และโทรทัศน์ และนักดนตรี และที่นักกีฬา ได้รับจากกิจกรรมส่วนบุคคลของตน เช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ใน รัฐผู้ทำสัญญาซึ่งได้มีการกระทำกิจกรรมนั้น

๒. ในกรณีที่เงินได้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกิจกรรมส่วนบุคคลของนักแสดง สาธารณะ เกิดขึ้นกับผู้อื่นมิใช่กับตัวนักแสดงเอง ถึงแม้ว่าจะมีผลของขอ ๑, ๑๔ และ ๑๕ บังคับอยู่ เงินได้นั้นอาจจะเก็บภาษีในรัฐที่กิจกรรมนั้น ๆ ของนักแสดง สาธารณะเกิดขึ้นได้

๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ จักไม่ใช้บังคับในกรณีของการจัด แสดงทางวัฒนธรรมหรือรายการกีฬาที่รัฐผู้ทำสัญญาเป็นผู้จัด หรือจัดในนามของ รัฐผู้ทำสัญญานั้น

ข้อ ๑๘

งานรัฐบาล

ค่าตอบแทนรวมทั้งเงินบำนาญที่จ่ายโดยหรือจ่ายจากทุนที่ก่อตั้งขึ้น โดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของ รัฐนั้นให้แก่เอกชนใด ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น ในการปฏิบัติงานอันมีลักษณะเป็นงาน รัฐบาลอาจเก็บภาษีได้ในรัฐนั้น

ข้อ ๑๙

นักศึกษา

บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งในทันทีก่อนจะเข้ามาในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเคย เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และการเข้ามาในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกนั้น เพียงเข้ามาเพื่อ

ก. ศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือในสถานศึกษาที่เป็นที่ยอมรับกัน หรือ

ข. เข้ารับ ...

- ข. เข้ารับการอบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถที่จะปฏิบัติอาชีพการงานหรือการค้า หรือ
- ค. ศึกษา หรือดำเนินการวิจัย ในฐานะผู้ได้รับทุน เงินอุดหนุน หรือรางวัล จากองค์การของรัฐบาล ของการศาสนา ของการกุศล ของวิทยาศาสตร์ ของวรรณกรรม หรือของการศึกษา ใ้หายกเว้นภาษีในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกในส่วนที่เกี่ยวข้อง เงินที่ส่งจากต่างประเทศ เพื่อความมุ่งประสงค์ในการครองชีพ การเล่าเรียน การศึกษา การวิจัย หรือการอบรม ทุน เงินอุดหนุน หรือรางวัล และเงินได้จากบริการส่วนบุคคลที่ให้ในรัฐนั้น (นอกเหนือจากการให้บริการของ ผู้ฝึกงาน หรือที่รับการอบรม แก่บุคคลหรือหุ้นส่วน ที่ให้การฝึกงานหรืออบรมนั้น) แต่มีเงื่อนไขว่าเงินใด เช่นว่านั้นต้องจำเป็นสำหรับการครองชีพและการศึกษาของผู้นั้น

ข้อ ๒๐

ศาสตราจารย์ ครู และนักวิจัย

- ๑. บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งโดยคำเชิญของมหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกันของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมาเยือน รัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ของการสอนหรือทำการวิจัยที่สถานศึกษาดังกล่าว และผู้มีหรือเคยมีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ในเวลาใกล้ชิดก่อนการเยือนนั้น จักได้รับการยกเว้น จากภาษีในรัฐผู้ทำสัญญารัฐแรกนั้น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับค่าตอบแทนใด ๆ สำหรับการสอนหรือการวิจัยนั้น ๆ สำหรับระยะเวลาหนึ่งไม่เกินสองปี จากวันที่เข้ามาในรัฐนั้น
- ๒. บทบัญญัติของวรรค ๑ จักไม่ใช้บังคับกับเงินได้จากการทำวิจัย หากการวิจัยเช่นว่านั้นกระทำขึ้นโดยมิใช่เพื่อสาธารณประโยชน์ แต่เพื่อประโยชน์ส่วนตัวของบุคคลบางคนหรือหลายคนโดยเฉพาะเป็นสำคัญ

ข้อ ๒๑

การขจัดการเก็บภาษีซ้อน

๑. ในกรณีที่บุคคลที่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ ในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งได้รับเงินได้จากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งและเงินได้นั้น ตามบทแห่งอนุสัญญานี้ให้เก็บภาษีได้ เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรืออาจเก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ให้รัฐแรกยกเว้นภาษี สำหรับเงินได้ดังกล่าวโดยอยู่ในบังคับแห่งวรรค ๒ แต่ในการคำนวณภาษีจากเงินได้ส่วนที่เหลือของบุคคลนั้นอาจใช้อัตราภาษีอันจกพึงใช้ได้ ถ้าหากว่าเงินได้ที่ได้รับการยกเว้นนั้นไม่ได้รับยกเว้นเช่นนั้น

๒. ในกรณีที่บุคคลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ ในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งได้รับเงินได้จากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และเงินได้นั้นตามบทบัญญัติของข้อ ๑๐ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นให้รัฐแรกยอมให้มีการหักจากภาษีเงินได้ของบุคคลนั้น เป็นจำนวนเท่ากับภาษีที่ชำระในอีกรัฐหนึ่งนั้น อย่างไรก็ตาม การหักเช่นว่านั้นจะต้องไม่เกินจำนวนภาษีที่เป็นส่วนสัดส่วนสมควรกับเงินได้ที่จะต้องเสียภาษีในอีกรัฐหนึ่งนั้นตามที่คำนวณไว้ก่อนที่จะมีการหัก

ข้อ ๒๒

การไม่เลือกปฏิบัติ

๑. คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งจะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรใด ๆ หรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎหมายใด ๆ เกี่ยวกับการนั้นอันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งคนชาติของอีกรัฐหนึ่งนั้นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามพฤติการณ์เดียวกัน

๒. ภาษีอากรเก็บจากสถานประกอบการถาวร ซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะต้องไม่เรียกเก็บในอีกรัฐหนึ่ง โดยเป็นการอนุเคราะห์น้อยกว่าภาษีอากรที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของอีกรัฐหนึ่ง

ที่ประกอบ ...

๓๓)

FC

ที่ประกอบกิจกรรมอย่างเดียวกัน

๓. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีก
รัฐหนึ่ง คนเดียวหรือหลายคนเป็นเจ้าของหรือควบคุมทุนอยู่ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม จะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐแรกให้เสียภาษีอากรใด ๆ
หรือปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใด ๆ เกี่ยวกับการนั้นอันเป็นการนอกเหนือไปจาก
หรือเป็นภาระหนักกว่าภาษีอากรและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งวิสาหกิจอื่น
ที่คล้ายคลึงกันของรัฐแรกนั้นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตาม

๔. บทของข้อนี้มีให้แปลความเป็นการผูกพัน รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใด
อันที่จะให้ศาลชดหย่อนการผ่อนผัน และการหักลดเพื่อวัตถุประสงค์ทางภาษีซึ่งรัฐนั้น
ให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐของตน

๕. ภาษีจากเงินได้ ทุน และเงินชำระจากกำไรสูงประมาณ พะกาตี
ชะชีสกุ (wpłaty z Zysku) ซึ่งภายใต้บังคับของกฎหมายโปแลนด์ที่ใช้กับ
วิสาหกิจสังคมนิยมแห่งโปแลนด์ เจ็ดนอสตี กอสโนคากี (Jednostki
Gospodarki Uspołecznionej) ให้ใช้บังคับเฉพาะวิสาหกิจดังกล่าวเท่านั้น
และไม่ให้ถือเป็น "ภาษีอากร" ตามวัตถุประสงค์แห่งข้อนี้

๖. ในข้อนี้ คำว่า "ภาษีอากร" หมายถึงภาษีอากรทุกชนิดทุกลักษณะ

ข้อ ๒๓

วิธีการเพื่อความตกลงร่วมกัน

๑. ในกรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งพิจารณาเห็นว่าการกระทำ
ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดหรือทั้งสองรัฐมีผลหรือจะมีผลให้ตนต้องเสียภาษีอากร
โดยไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้ ผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของ
รัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนมีถิ่นที่อยู่ แม้จะมีทางแก้ไขตามกฎหมายแห่งชาติของรัฐเหล่านั้น
อยู่แล้วก็ตาม

๒. ถ้าข้อคัดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควร และ
ถ้าตนไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้เอง เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจักพยายาม

แก้ไข ...

แก้ไขกรณีนั้น โดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีก
รัฐหนึ่ง เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนอันไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้

๓. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจักพยายามแก้ไขถึง
ข้อยุ่งยาก หรือข้อสงสัยใด ๆ อันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้สนธิสัญญา
นี้โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจหารือกันเพื่อขจัดการเก็บภาษีซ้อน
ในบรรดากรณีที่มีได้บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้

๔. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐอาจติดต่อกันโดยตรง
เพื่อให้มีความตกลงตามความหมายแห่งวรรคก่อน ๆ นั้น เมื่อเห็นเป็นการสมควรที่
จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันด้วยวาจาเพื่อให้มีความตกลงกัน การแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นนี้อาจกระทำโดยทางคณะกรรมการอันประกอบด้วยผู้แทนของเจ้าหน้าที่
ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ

ข้อ ๒๔

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

๑. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจักแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ
อันจำเป็นแก่การปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ และตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญา
เกี่ยวกับภาษีอากรที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้ เท่าที่ภาษีอากรตามกฎหมาย
ดังกล่าวสอดคล้องกับอนุสัญญานี้ ข้อสนเทศใด ๆ ที่แลกเปลี่ยนกัน จักถือว่าเป็น
ความลับ และจักไม่เปิดเผยแก่บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ใด ๆ นอกจากผู้เกี่ยวข้องกับ
การประเมินหรือการเก็บภาษีอากรซึ่งอยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้

๒. ไม่มีกรณีใดที่จักแปลความบทบัญญัติของวรรค ๑ เป็นการตั้งข้อผูกพัน
บังคับของเจ้าหน้าที่ของรัฐใดรัฐหนึ่งให้

- ก. ดำเนินมาตรการด้านบริหาร โดยขัดกับกฎหมายหรือวิธปฏิบัติด้าน
บริหารของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น หรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- ข. ใ้รายละเอียดอันมีอาจจัดทำได้ตามกฎหมายหรือตามทางการ
บริหารตามปกติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีก
รัฐหนึ่ง

ค. ให้ขอสนเทศ ...

ค. ให้ข้อสนเทศที่จะเปิดเผยความลับทางการค้าธุรกิจ
อุตสาหกรรม การพาณิชย์ หรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีการค้า
หรือข้อสนเทศซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการขัดกับความสงบ
เรียบร้อยของสาธารณชน

ข้อ ๒๕

เจ้าหน้าที่ทางทูต และกงสุล

ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญาที่จำกัดกระหนกระเทือนต่อเอกสิทธิทาง
การราชการของเจ้าหน้าที่ทางทูตหรือกงสุล ตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่าง
ประเทศหรือตามบทบัญญัติแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

ข้อ ๒๖

การใช้บังคับ

๑. อนุสัญญานี้กำหนดให้ได้รับการสัตยาบัน และจะได้ทำการแลกเปลี่ยน
สัตยาบันสารกันที่กรุงวอซอร์
๒. อนุสัญญานี้จะเริ่มใช้บังคับเมื่อได้แลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกันแล้ว
และให้มีผลบังคับต่อเงินได้ในปีปฏิทินหรือรอบระยะเวลาบัญชี ที่เริ่มต้นในหรือหลัง
วันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทิน ซึ่งมีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสาร

ข้อ ๒๗

การเลิกใช้

อนุสัญญานี้จะยังคงมีผลใช้บังคับตลอดไป แต่รัฐหนึ่งรัฐใดอาจบอกเลิก
อนุสัญญานี้โดยวิธีทางการทูต โดยแจ้งรัฐอีกรัฐหนึ่งถึงการบอกเลิกไม่ช้ากว่าวันที่
๓๐ ของเดือนมิถุนายน ของปีปฏิทินใด ๆ ภายหลังจากกำหนดห้าปีนับแต่ที่อนุสัญญานี้

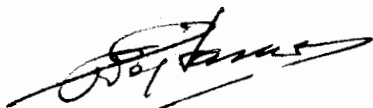
เริ่มใช้บังคับ ...

เริ่มใช้บังคับ ในกรณีเช่นนี้อนุสัญญาจักเป็นอันเลิกมีผลบังคับในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้
ของปีปฏิทิน หรือรวมระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังวันแรกของเดือนมกราคม
ของปีปฏิทินต่อมาที่การบอกเลิกได้มีขึ้น

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดย
ถูกต้องเพื่อการนี้จากรัฐบาลของแต่ละประเทศได้ลงนามในอนุสัญญานี้

ทำ ณ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ของปี ค.ศ. ๑๙๖๘
เป็นต้นฉบับ ๒ ชุด เป็นภาษาโปแลนด์ หนึ่ง ฉบับ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ หนึ่งฉบับ
ทุกฉบับใช้ได้เท่าเทียมกัน เว้นแต่กรณีสงสัยให้ใช้ฉบับภาษาอังกฤษบังคับ

ในนามของรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐ
ประชาชนโปแลนด์



(เวอิมิล วอยตาเชค)

ในนามของรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย



(อุปติศร์ ปาจารย์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

พิธีสาร

ณ วาระของการลงนามในอนุสัญญาเพื่อการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

ณ วันแห่งการตกลงร่วมกันระหว่างรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนโปแลนด์
และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย ผู้ลงนามได้เห็นพ้องกันให้บังคับต่อไปนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของอนุสัญญา

บทผนวก ข้อ ๕

๑. เป็นที่เข้าใจกันว่า สิ่งก่อสร้างซึ่งมีอยู่หรือการก่อสร้างหรือโครงการ
การก่อสร้างซึ่งดำเนินไปอย่างถาวรไม่เกินระยะเวลา ๖ เดือน ไม่ให้ถือว่าเป็น
สถานประกอบการถาวรเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเก็บภาษี

๒. เป็นที่เข้าใจกันว่า เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค ๕ ตัวแทนจกมิ
พิจารณาเป็นตัวแทนของสถานภาพอิสระ ถ้าหากใดเป็นตัวแทนเพื่อวิสาหกิจทั้งหมดหรือ
เกือบทั้งหมดและประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ดังที่กล่าวไว้ในวรรค ๕

บทผนวก ข้อ ๔

เป็นที่เข้าใจกันว่า เงินได้จากการทำงานในการจราจรระหว่างประเทศ
เกี่ยวกับเรือซึ่งวิสาหกิจที่มีสถานจัดการอันสำคัญในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเป็นเจ้าของ หรือ
ได้รับอนุญาตให้ใช้ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งแต่ภาษีที่บังคับเก็บในรัฐอีกรัฐ
หนึ่งจะต้องหักออก เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ ๕๐ ของจำนวนที่ต้องเสีย

บทผนวก ข้อ ๑๔

อ้างถึงข้อความที่ว่า " การปฏิบัติงานอันมีลักษณะเป็นงานของรัฐบาล" ไม่
รวมถึงกิจกรรมที่ดำเนินไปในส่วนการปฏิบัติงานของวิสาหกิจของโปแลนด์

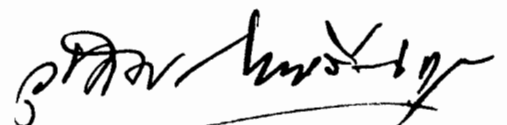
ในนามของรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐ
ประชาชนโปแลนด์



(เอมิล วอยตาเชค)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

ในนามของรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย



(อุทิศ ปาจารย์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ